

MENIGHETSHELG

Første helg i juni var det menighetshelg på Raknestunet på Osterøy. Anne Wareberg med flere hjelpere arrangerte turen og planla programmet. Turen var bekjentgjort i god tid, så alle som vanligvis går på gudstjenestene, hadde anledning til å melde seg på. Det ble rundt 50 påmeldte. Menigheten sponset en del av utgiftene, slik at familier skulle ha råd til å reise. Det var en helg med full pensjon, så ingen av deltakerne sto på kjøkkenet og laget mat. De fleste ankom og ble innkvartert i 18-tiden fredag. Så var det taco i spisesalen og kveldssamling med delemøte i møtesalen etterpå. Vi er glad for at Elisabeth Norheim var med og spilte piano. Det var egen samling for barna i gymsalen. Erinice sto for programmet for barna, og hun hadde gjort mye forarbeid for at barna skulle ha det kjekt. Kake og frukt ble servert etter kveldssamlingen.

Raknestunet ligger vakkert til ved Raknesvågen, og det er flere muligheter for friluftaktiviteter i området. Lørdag morgen benyttet de tøffeste blant oss muligheten til et bad i fjorden. Kaldt og friskt! Noen gjentok suksessen ved senere anledninger også. Det var dessuten bønnemøte før frokost. Noen latet seg i sengen og sto opp rett før frokost kl. 8.30.

Etter frokost holdt Roy Wareberg bibeltime om bønn. Barna hadde sin egen samling. Mellom denne samlingen og lunsj var det anledning til å slappe av, leke, gå på tur o.l. Noen hadde gledet seg til å se hva de kunne kjøpe i kiosken! Ved måltidene satte vi oss på forskjellige plasser ved bordet, så vi fikk snakket med mange forskjellige i løpet av helgen.

Etter lunsj var det forskjellige uteaktiviteter. Heldigvis var været flott. Mange lag var med på naturstien der det gjaldt å finne poster og gjøre oppgaver. Noen prøvde seg i båt. Ivan var ansvarlig for båtaktivitetene. En del var opptatt med ballspill i gymsalen. Om ettermiddagen kl.16 var det lørdagskos med kaffe, og noen spilte "Bingo".

Kl.18.30 var det middag med lasagne på menyen. Det var noe alle likte, så det ut for. Denne kvelden var det også delemøte, og flere uttrykte at de satte pris på fellesskapet i menigheten. På slutten fikk alle et kort med skriftsted som forhåpentligvis talte til hjertet. Samtidig med kveldssamlingen for de voksne var det film og konkurranser for barna.

Senere på lørdagskvelden var det kaffe og diverse godsaker, og Kenneth hadde laget "quiz" på Kahoot som mange var med på.

Søndag morgen før frokost ledet Marianne morgentrim i gymsalen. Rundt ti stykker møtte opp på det. Det var også bønnemøte kl. 7 som Knut tok seg av. Frokosten var kl.8.30 og bibeltimen kl. 10.30. Temaet Roy talte over, var fellesskap. Å be sammen er godt for fellesskapet, og fellesskapet er viktig for utviklingen av våre tjenester. Vi kan tjene Gud ved å tjene hverandre i fellesskapet. Å være med i et menighetsfellesskap er godt og viktig.

Vi spiste kjøttkaker til middag kl.13, og de smakte veldig godt. Mellom bibeltimen og middagen hadde alle pakket og ryddet rommene og var klar til hjemreisen.

Jeg hørte bare positive kommentarer til helgens arrangement. Alle syntes det hadde vært veldig kjekt. Været satte også en ekstra spiss på helgen. Det kan styrke menighetsfellesskapet å være sammen på en annen måte enn på gudstjenester og kirkekaffe. Vi blir bedre kjent med hverandre.

På vegne av oss som var med, vil jeg (Hanna Marie) takke Anne og alle dere andre som bidro til at barn og voksne kunne kose seg sammen og nyte både åndelig og timelig fellesskap.

FORSKJELLIGE AKTIVITETER I FLØENKIRKEN

Om fredagen er lokalet utleid til SALT Ung, og de har sine ungdomsmøter der.

Noen torsdagskvelder har det vært "Åpent hus", som er ment å være uformelle sammenkomster med anledning til å prate med hverandre over en kopp kaffe og et kakestykke. Foreløpig er det mest vanlige møtegjengere som har møtt opp.

En annen ny aktivitet er søndagstur etter gudstjenesten. Det har vi hatt to ganger så langt, en i regnvær og en i sol. Rundt ti personer har vært med.

Det er også nødvendig med litt praktisk arbeid på eiendommen, og et par lørdager har det vært dugnad. Den største oppgaven er å få til en bedre parkeringsplass på ene siden av kirken. Vi har hatt ett utvidet ledermøte for å diskutere ting som må gjøres.

Erinice ivrer fortsatt for at barna skal få høre om Jesus, og selv om det ikke er mange barn som kommer, ser de som er der, ut til å trives.

Hanna Marie Hoel holder fortsatt på med norskundervisning for en internasjonal damegruppe.

Menigheten støtter misjonsarbeid i Sri Lanka der Thavarajah og Mary bl.a. har delt ut mat til fattige.

I juni ble det holdt årsmøte der årsrapport og regnskap ble fremlagt. Morten er menighetens kasserer og forklarte regnskapet. Det ble også gitt litt generell informasjon.

NY I ELDSTERÅDET

I februar ble Joshua Thavarajah innsatt som nytt medlem av eldsterådet. Vi er glad for et nytt tilskudd der og ønsker Guds velsignelse over Joshua. Joshua har trofast hjulpet til ved miksepulten sammen med Morten Fjell Rasmussen i flere år.

Menighetens eldsteråd

består nå av:

Andreas Håvik
Knut I. Nielsen
Kenneth Fjell Rasmussen
Joshua Thavarajah
Roy Wareberg

Ønsker du å bidra?

Ønsker du å gi en gave til menigheten eller misjonen, kan du bruke

Bankkonto 36258551642
eller Vipps 512802.

VI BLIR KJENT MED ASLAUG

I samtale med Hanna Marie Hoel

Aslaug Christiansen er født og oppvokst i Bergen. De første åtte årene bodde hun på Nygård. Så flyttet familien til Nordnes, men Aslaug følte likevel at hun hørte til på Nygård. Der gikk hun på skolen.

Aslaug vokste ikke opp i en kristen familie, men fikk allikevel kristen påvirkning som barn. Bestevenninnen hadde en mor som var kristen, og Aslaug var mye hos dem. Hun gikk på søndagsskolen kl.10 i "småkirken" (St. Jakob kirke) og kl.13 på søndagsskolen i Frelsesarmeen. Der lærte hun mye.

I ti år var hun med i Kringkastingens pikekor, og de var på turneer mange steder, både i Norge og i utlandet. De sang i mange kirker, så Aslaug ble også kjent med gudstjenestelivet gjennom dette. En gang sang de i Nidarosdomen, og de var også og sang i Sjømannskirken i Rotterdam. De var ofte og sang på Florida sykehus her i Bergen. Kormedlemmene fikk mange rike opplevelser gjennom sangen og reisene de fikk være med på.

Aslaug giftet seg ung, bare 18,5 år gammel. Hun fikk etter hvert to barn, en sønn og en datter. I ettertid så hun at hun og mannen var altfor unge og umodne da de giftet seg. Det endte dessverre med skilsmisse. Senere, da Aslaug var 35 år, giftet hun seg igjen, men fikk ikke flere barn. I fire år jobbet hun på revisjonskontor, og senere jobbet hun 42 år på økonomiavdelingen på Blikkvalseverket. Hun trivdes veldig godt på arbeidsplassen.

Gjennom årene har hun hatt en del helseutfordringer, men hun synes hun er kommet styrket ut av dem. Hun har godt humør og en positiv innstilling til livet.

For ti år siden fikk Aslaugs mann kreft og døde. Da han var på palliativ avdeling, fikk Aslaug veldig god kontakt med en omsorgsperson som jobbet der. Denne ga henne et trekors (noen kaller det gripekors), og det ble til stor trøst og oppmuntring. Aslaug har det liggende i vesken og minner henne om hva korset symboliserer. Et års tid etter mannens død, var Aslaug på graven hans på Møllendal, og da gikk hun forbi Fløenkirken. Der sto Knut og Andreas utenfor. Knut er nabo med Aslaug på Hjelteryggen. Hun ble invitert med inn i kirken for å se. Det var utenom gudstjenestetid, men hun fikk en positiv følelse. Så ble hun invitert til å være med på Alpha-kurs på Hjelteryggen. Hun ble med på ett til og senere på flere kurs i Fløenkirken. I mange år hadde troen hennes vært "sovende", men nå ble den levende igjen. En stund var hun også med i en husgruppe. Aslaug sier at jeg må endelig si at hun trives veldig godt i Fløenkirken. Hun synes forkynnelsen er så inspirerende og oppmuntrende og har gitt henne mye. Og hun liker sangen. Det er spesielt for henne at kirken ligger i nærheten av mannens grav. Det er akkurat som om det er en mening med at det er der hun skal gå, sier hun.

ALLE ER VELKOMMEN!

I Fløenkirken har vi ikke hatt noen fast prosedyre på å ønske nye folk velkommen offentlig. Går man trofast på gudstjenestene og ønsker å være aktivt med i forskjellige tjenester, er man med. Tradisjonelt har vi ikke hatt formelt medlemskap, men bare en adresseliste der de som regner seg som menighetstilhørige, står. Det er nok det som gjør at bekjentgjøring av nye ikke har vært praktisert konsekvent. Og derfor kan det være at du som har gått mange år i forsamlingen, aldri er blitt ønsket velkommen fra talerstolen. Men jeg vil gjerne si at du er like mye velkommen som dem som tilfeldigvis er blitt kalt frem og ønsket velkommen fra plattformen. Vi er veldig glad for at flere nye i det siste har sagt at de vil høre til i Fløenkirken. Dere er hjertelig velkommen!

GUDESTJENESTER I VÅRHALVÅRET

Følgende predikanter, i tillegg til Roy Wareberg, har talt dette vårhalvåret:

Daniel Heimstad, Trond Taule, Arvid Meland, Kåre Skuland, Kjell Arvid Nielsen, Sara Maria Lepsøe, Olav Sollid og Bjørnar Heimstad. I tillegg har vi hatt flere delemøter der det har vært åpent for alle til å si noe.

Palmesøndag hadde vi påskesang med opplesning av bibeltekster og sang av forskjellige påskesalmer og - sanger. Vi hadde det i fjor også, og det ble gjentatt i år fordi vi opplevde det som et godt konsept.

John-Olav Aasen, Elisabeth Norheim og Henning Vollen har vært med og spilt, og Kenneth Fjell Rasmussen har ofte vært forsanger.

FINNE ORD

Hanna Marie Hoel

Vi har vel alle opplevd at det kan være vanskelig å finne rette ord i rette tid. Å uttrykke seg klart, så det ikke blir misforståelse, er viktig.

I bibeloversettelsesarbeid møter man mange utfordringer på dette området. Å finne ord som beskriver den virkelige meningen, kan være vanskelig. Språk og kultur er forskjellige fra ett sted til et annet. Det ett språk har ord for, har ikke nødvendigvis språket man skal oversette til, ord for. Verre er det når selve begrepet man skal oversette, ikke en gang eksisterer i målgruppen.

Sigmund Evensen gir i sin bok "De skjulte ordene" et eksempel på dette. Han og oversetteren Aidani hadde strevd i flere måneder med å finne ord for å *tilgi* og *tilgivelse*. Sigmund prøvde å forklare hva tilgivelse innebar, men oversetteren fant ikke noe ord, for den slags var det ingen som praktiserte. Der var det "øye for øye og tann for tann" som rådet. Begrepet *tilgivelse* syntes å ikke eksistere. Så en dag kom oversetteren og fortalte at han skulle reise fra området og ikke komme tilbake. Noen i landsbyen hadde fornærmet ham, og ved å dra for godt, ville han påføre personen skam, som var hans form for hevn.

Sigmund skriver: Å *glemme* kommuniserer ikke fullt ut det samme som å *tilgi*, men kunne ikke Aidani i alle fall kunne glemme noe sånt! "Kanskje kjølnen leverer min om noen år, men glemme kan jeg ikke. Nei, *nau denimena kayasugani* – jeg har tatt en endelig beslutning, jeg går og kommer aldri mer tilbake."

Sigmund kvakk til av ordet *denimena* som han aldri hadde hørt brukt på denne måten. Det indikerer en selvbestemt, betingelsesløs, endelig, ugjenkallelig og gratis handling. Noe man ikke venter noe igjen for. Dette satte Sigmund på sporet! Går det an å sette dette ordet sammen med ordet for å *viske ut av tankene*? Aidani tenkte lenge, og så sa han: "*Denimena notagogapani*, jo, du kan si det på umanakaina (språket de jobbet med), men ingen kan vel gjøre noe slikt?" Men Sigmund visste da at han hadde funnet ord for *tilgivelse*. For å tilgi er noe en selv må bestemme seg for å gjøre. Ingen kan gjøre det for en. Og en kan ikke komme tilbake dagen etter og si at en har ombestemt seg. "Vi mennesker klarer ikke gjøre dette alene," sa Sigmund. "Men vi kan be til vår Far Gud, så vil han hjelpe oss." Aidani dro ikke. Han ble i landsbyen!

Ser du hvor viktig det er at det som står i Bibelen, formidler klart det som er Guds tanker og hensikt? Hvor hadde vi vært om vi ikke hadde forstått at Gud tilgir oss av bare nåde? Og han glemmer bevisst det vi har bekjent for ham. I Mika 7,14 står det at Herren skulle kaste syndene i havets dyp. Det er vel det vi tenker på med *glemselens hav*.

1.Joh 1,9: Men dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss for all urett."

HURRA FOR JUBILANTEN!

Anne Marie Nilsen fylte 80 år 5.mai.
Vi gratulerer med overstått!

Siste gudstjeneste før ferien er 25.06. kl.11, og første gudstjeneste etter ferien blir 30.07. kl.17.

Vi ønsker alle en god sommer!